Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и р. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація вôдъ ч. 3 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францисканьска ч. 10, дверѣ 10

Письма принимають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовской".

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львовской" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поединоке число 3 кр

Ч. 242 | Нинѣ: ⚹ † Параскевы | Завтра: Анастас. пм. | Геодора Андрея | Середа 28 жовтня (9 листоп.) 1892. | Входъ сонця 7 г. 1 м.; заходъ 4 г. 28 м. Баром. 774 терм. + 7·0° + 1·8° | Рôкъ II.

Рада державна.

По чотиромѣсячнôй перервѣ зôбралась була минувшои суботы Рада державна на перше засѣданє теперѣшнои сесіѣ. Президентъ, дръ Смолька, подавъ Палатѣ до вѣдомости подяку Є. Вел. Цѣсаря за зложенѣ въ день уродинъ ґратуляціи, повѣдомивъ Палату о диміcіи мін. Пражака и присвятивъ посмертну згадку членови палаты Демльови. Правительство предложило кôлька проектôвъ законôвъ, межь иншими: проектъ закона о оборонѣ властителѣвъ поверхнѣ землѣ вôдъ шкôдъ въ наслѣдокъ предприемствъ гôрничихъ; проектъ закона о операціи кредитовôй, маючôй доставити $5^1/_4$ міл. зр. на збôльшенє парку перевозового на зелѣзницяхъ державныхъ, и кôлька проектôвъ дотыкаючихъ робôтниковъ гôрничихъ. — Ново выбранѣ послы Кронаветтеръ (демократъ) и Тучекъ (Молодочехъ зъ Моравы) складали приреченє посольске. — По сѣмъ предложивъ міністеръ скарбу дръ Штайнбахъ

Прелімінарь буджету на 1893 р.

Загальнѣ выдатки выносять 608,684.794 зр., а загальнѣ доходы 609,572.085 зр., отже позостає надвышка въ сумѣ 887.291 зр. Подрôбно представляєсь буджетъ якъ слѣдує:

Выдатки на 1893 р. представляють суму 608,684.794 зр. Выдатки на 1892 р. представляли первѣстно суму 583,947.553 зр., але въ наслѣдокъ признвоеленыхъ пôзнѣйше выдаткôвъ на запомогу для урядникôвъ державныхъ, на будову зелѣзницѣ Станіславôвъ-Воронянка, на скарбъ надвôрняньскій и т. д. збôльшили ся тѣ выдатки такъ, що представляли властиво суму 586,308.613 зр. Въ порôвнаню отже зъ симъ выдаткомъ представляєсь выдатокъ на 1893 р. бôльшій о суму 22,376.181 зр.

Выдатки міністерства справъ внутрѣшныхъ выносять о 765.250 зр. бôльше. Збôльшають ся именно выдатки на цѣли публичнои безпечности, зô взгляду на збôльшенє вѣденьскои поліціѣ. Выдатокъ на політичну администрацію краѣвъ коронныхъ пôднѣсъ ся о 191.448 зр. въ наслѣдокъ систематизованя новыхъ посадъ и ширшого увзглядненя администраціѣ санітарнои. Выдатокъ на будовы дорôгъ пôднѣсъ ся о 92.615 зр., въ наслѣдокъ розширеня сѣти дорôгъ и коштôвъ на будову новыхъ дорôгъ и мостôвъ въ Галичинѣ. Выдатокъ на будôвлѣ воднѣ збôльшивъ ся о 91.435 зр.

Выдатки міністерства краєвои обороны збôльшили ся о 500 983 зр., а то на войсково-поліційну сторожу и на жандармерію, головно въ наслѣдокъ збôльшеня числа офіцирôвъ и воякôвъ въ галицкôй сторожи войсково-поліційнôй и галицкôй жандермеріи. Выдатки на краєву оборону пôднесли ся о 32.827 зр. въ наслѣдокъ збôльшеня кадрôвъ компаніѣ войскъ пѣшихъ краєвои обороны о одного офіцира и 17 воякôвъ, а также и збôльшеня кадрôвъ кавалеріѣ, коштôвъ на амуніцію до вправъ зô взгляду на заведенє бездымного пороху и т. д.

Въ прелімінари міністерства вѣроисповѣданъ и просвѣты збôльшили ся выдатки о 709.583 зр. На надзôръ шкôльный припадає 62.300 зр. зô взгляду на установленє 43 посадъ окружныхъ инспекторôвъ въ Галичинѣ. Зъ выдаткôвъ на буджетъ вѣроисповѣданъ припадає 81.732 зр. на фонды релігійнѣ. На высшѣ школы припадає 119 813 зр. въ наслѣдокъ утвореня новыхъ катедръ, пôдвышеня доходôвъ поодинокихъ професорôвъ, помноженя ремунерацій и стипендій и т. д. Выдатки на школы середнѣ пôднесли ся о 293.402 зр. въ наслѣдокъ помноженя персоналу учительского, пôднесеня значнѣйшого числа учителѣвъ до VIII ранґи, перенятя 5 громадскихъ шкôлъ середныхъ въ зарядъ державы, утвореня новыхъ шкôлъ середныхъ и т. д. Выдатки на школы промысловѣ збôльшили ся о 136.152 зр. Выдатки на школы народнѣ збôльшили ся о 23.161 зр.

Въ буджетѣ міністерства скарбу збôльшили ся выдатки о 3,186.680 зр. въ наслѣдокъ утвореня новыхъ повѣтовыхъ дирекцій скарбу, пôдвышеня персоналу службы податковои и сторожи скарбовои, утвореня новыхъ урядôвъ податковыхъ и т. д. Кошты выбиваня монетъ срѣбныхъ, нікльовыхъ и бронзовыхъ новои валюты коронной прелімінованo на суму 2,222.000 зр. — Доходы зъ безпосередныхъ належитостей зменшили ся о 1,933.695 зр., а то въ наслѣдокъ розширеня продукціѣ соли, збôльшеня выдаткôвъ на администрацію тютюнову и коштôвъ новыхъ марокъ стемплевыхъ. Доходы зъ льотеріѣ зменшили ся о 1,888.000 зр., а то въ наслѣдокъ зменшеня ся числа вкладокъ, а значного збôльшеня ся числа выграныхъ.

Абы льотерію можна зовсѣмъ знести, то треба, щобы люде вôдзвычаили ся вôдъ гры, бо въ противнôмъ случаю будуть шукати иншого способу, щобы свою пристрасть до гры заспокоити. — Станъ справы продажи соли для худобы єсть лѣпшій и можна сподѣвати ся, що она буде незадовго залагоджена пôсля бажаня Палаты.

Буджетъ міністерства торговлѣ збôльшивъ ся о 11,662.418 зр. Выдатки на почты и телеґрафы збôльшили ся о 1,415.000 зр., на почтовôй щадницѣ о 210.980 зр., на будôвлѣ зелѣзниць державныхъ о 4.448 350 зр., на администрацію зелѣзниць о 5,362.710 зр. При сѣй нагодѣ сказавъ міністеръ, що коли

---

7)

Золота доля.

Оповѣданє.

Зъ польского. — Маріи Родзевичѣвны.

(Дальше.)

Идіотъ Юстинъ сидѣвъ за столомъ надъ мискою, запухлый вôдъ плачу, и топивъ сльозы въ каши або розмазувавъ ихъ по лици брудными кулаками.

Нинѣ рано за лѣнивство и непослухъ Семенъ збивъ єго дуже. Парôбки смѣяли ся, дивлячись на се, а хлопець вивъ и зойкавъ въ сильныхъ рукахъ рыбака. На щастє для него надбѣгъ Павло зъ подвôря и вымоливъ бѣдака вôдъ старого; обѣцявъ за него зробити все, що потрѣбно.

Парашка дала єму на потѣху шпонянои кашѣ — и такъ вôнъ сидѣвъ, нарѣкаючи. На голосъ кухарки пôднѣсъ заплаканѣ очи и выглянувъ вôкномъ.

Черезъ хвилю щось думавъ, проликаючи сльозы и ѣду. Якась думка свитала въ коробцѣ, покрытôй ковтунами, бо наразъ переставъ обертати щоками, вôдсунувъ миску, вылѣзъ изъ-за стола и поштильгукавъ въ кутъ, до старои скринки, въ котрôй лежавъ цѣлый єго движимый маєтокъ. Вôнъ присѣвъ коло скринки и ставъ перевертати свои манатки та воркотѣти. Нѣхто не дививъ ся на него.

Вкôнци вставъ и пôшовъ до дверей. Сльозы єму высохли; придурковато усмѣхненый тримавъ крѣпко пôдъ пахою подертый кожушокъ, що єму Семенъ подарувавъ за рôкъ службы.

Коли заскрипѣла клямка, Парагика оглянула ся.

— Деты йдешь, Юстинъ, зъ кожухомъ?— спытала она.

А вôнъ мабуть лякавъ ся, що не пустять єго — и тому не вôдповѣвши выбѣгъ.

Чорна тѣнь станула межи Павломъ а промѣнемъ сонця — вôнъ пôднявъ очи. Дивить ся, стоить идіотъ, зажуреный, несмѣлый и держить кожухъ въ рукахъ.

Стоявъ хвилину, даремно шукавъ слôвъ — вкôнци показавъ свои уха, червонѣ вôдъ рукъ Семена, усмѣхнувъ ся благаючо, поцѣлувавъ Павла въ колѣно, упхавъ єму кожухъ въ руки и втѣкъ, не слухаючи протесту.

Зъ того дня горе тому, хто бы вôдважинвъ ся дôткнути сироту! Межи переслѣдуванємъ, поневѣркою, погордою, а тымъ упослѣдженымъ сотворѣнємъ станула плечиста статъ Павла и єго зелѣзный пястукъ. И Юстинъ дождавъ ся въ житю лѣпшои долѣ, сердечнои опѣки, доброго приятеля. Вôдъ теперь той левъ и той слимакъ були нерозлученѣ при роботѣ — вечеромъ сѣдали близько себе, а въ ночи клались оба разомъ на тверде леговище коло печи, або въ стайни при коняхъ загрѣвали ся спôльнымъ вôддыхомъ.

Такъ минуло знову кôлька тыжнѣвъ безъ видимыхъ змѣнъ, коли разъ сумракомъ Павло зъявивъ ся въ кузни Альхана зъ кôньми до кутя. Выглядавъ понуро, счорнѣло, якъ бы по недузѣ, ледви вôдзывавъ ся. Щось злого вызирало єму зъ запалыхъ очей, зъ кутôвъ затятыхъ устъ.

— Ей брате товаришу! — засмѣявъ ся Альханъ, — частуючи єго папѣросомъ — ты, бачу на службѣ не потовстѣвъ.

— На припонѣ товстѣє песъ, а не вовкъ!— вôдповѣвъ тихо.

При роботѣ коваль правивъ се и те, жартувавъ собѣ, наслѣдувавъ кождого — але таки не змôгъ розвеселити товариша. Коли пôдкувъ конѣ, паробокъ Семена вôдпровадивъ ихъ. Альханъ трутивъ єго лôктемъ.

— Ходѣмъ до шинку! — намовлявъ Павла.

Павло станувъ, завернувъ ся, пôдôйшовъ до ватры кузнѣ и грѣючи руки, думавъ понуро хвилину.

— Я бувъ уже тамъ — вôдповѣвъ вкôнци нерадо — пробувавъ упити ся и не могъ. Що ты робишь, що ты радъ изъ себе?

— Пю и кохаю! — навчавъ радо коваль.

Жужель не почувъ вôдповѣди; ишовъ за своєю думкою.

выдатки на зелѣзницѣ що разъ збôльшають ся а доходы спають що разъ меншѣ, то не може бути иншого результату якъ лишь той, що державна институція зелѣзнича мусить по якомсь рядѣ лѣтъ скомпромітувати ся. Нема иншого выходу, и готово прийти знову до того, що правительство буде наставати на то, абы зелѣзницѣ вôддати приватнымъ предприємствамъ. Держава мусить обставати при якомсь пересѣчно означенôмъ доходѣ, бо инакше недоборъ будуть мусѣли покрывати податники, неинтересованѣ въ руху зелѣзничôмъ.

Въ буджетѣ міністерства рôльництва зменшились выдатки о 116.288 зр. Въ буджетѣ міністерства справедливости збôльшили ся выдатки о 130.280 зр. а то въ наслѣдокъ утвореня новыхъ судôвъ повѣтовыхъ и системізованя новыхъ посадъ.

Загальнѣ доходы державы прелімінованo на 609,572.085 зр. отже о 23,617.959 зр. больше. Доходы міністерства просвѣты збôльшили ся о 133.335 зр.; доходы міністерства фінансôвъ о 8,856.201 зр. Податки безпосереднѣ приносять о 1,868.000 зр. больше. Доходы мытовѣ о 1,431.060 зр. больше; доходы зъ податку вôдъ пива 1,375,000 зр; доходы зъ податку вôдъ цукру о 1,430.000 зр.; зъ монополю тютюнового о 1,086.459 зр. и т. д.

Въ своимъ поясненю до буджету заявивъ п. міністеръ, що бажає щиро пôдвысшеня платнѣ урядникôвъ низшихъ рангъ, але предложеня пороблени въ сѣмъ напрямѣ обчисляють выдатокъ на ту цѣль на 3½ міл. зр., пôдчасъ коли после доходженъ міністра потреба бы выдати на то що найменше 6 міліонôвъ. Треба бы отже подумати хиба о пôдвысшеню доходôвъ за помочею новыхъ податкôвъ, або о пôдвысшеню податкôвъ вже истнуючихъ.

На конець зазначивъ п. Міністеръ, що до удержаня рôвноваги въ буджетѣ треба конче умѣренности; не треба запускати ся въ широко сягаючѣ проекты. Теперѣшный буджетъ єсть дуже успокоюючій. Политичнѣ вôдносины такъ уложили ся, що бодай въ найблизшу будучность можна глядѣти зъ спокоємъ. Реформа валюты поступає; песімізмъ єсть отже зовсѣмъ неоправданый а новый дефіцітъ бувъ бы страшнымъ нещастємъ, котрого на всякій способъ треба уникати.

Переглядъ політичный.

О станѣ кризы въ угорскôмъ кабінетѣ нема доси нѣякои певнои вѣсти. Вѣденьскій ґазеты, мѣжь иншими и Fremdenblatt, кажуть на певно, що ґр. Сапарій выѣзджаючи вчера зъ Вѣдня лишивъ формальне прошене о дімісію, о котрôмъ однакожь корона ще не рѣшила нѣчого, бо хоче чекати результату конференції лібералôвъ угорскихъ, котра має завтра вôдбути ся, о хотѣла бы знати погляды виднѣйшихъ політикôвъ угорскихъ. Кажуть, що до Вѣдня покликано вже въ тôй цѣли Кольомана, Тіcу и Теодора Андрашого, а мають бути ще покликанѣ Векерле, Шель и президентъ угорскои палаты послôвъ Банфі. Криза отже потягне ся ще якійсь часъ.

Міністеръ Штайнбахъ заповѣвъ, що державна монетарня ажь въ р. 1893 розвине цѣлу свою дѣяльность и выбе 156 міліонôвъ коронъ въ золотѣ, зъ того 40 міліонôвъ на приватный рахунокъ, а 116 міл. для державы и австрійско-угорского банку. Дальше выбе 50 міліонôвъ срѣбныхъ коронъ, 12 міл. коронъ въ монетахъ нікльовыхъ и 700.000 коронъ въ монетахъ бронзовыхъ. Кошты монетарнѣ на выбите тыхъ сумъ — вынявши короны золотѣ — обчислено на звышь 2 міліоны зр.

Въ Парижи одержали оногды нову вѣсть о походѣ войска французского въ Дагомею. Показує ся, що Дагомейцѣ сильно боронять ся. По послѣднôй поражцѣ хотѣвъ вже король Беганзинъ мирити ся, але полковникъ Доддъ не хотѣвъ на то пристати и веде вôйну дальше. Дня 21 падолиста заняла его кольонна крѣпость Муяко коло мѣста Каны мимо того, що Дагомейцѣ завзято боронили ся и зъ цѣлою силою ударили на французке войско. По чотирогодинной битвѣ прогнали Французы Дагомейцѣвъ, але стратили и 7 своихъ людей, котрыхъ убито; крôмъ того єсть 60 Французôвъ раненыхъ а мѣжь ними и чотирохъ офіцирôвъ.

Новинки.

Львôвъ дня 8 падолиста.

— **Всѣхъ Вп. читателѣвъ нашихъ** просимо вôдносити ся у всякихъ, чи то редакційныхъ чи адміністраційныхъ справахъ, до насъ пôдъ адресою **ул. Чарнецкого ч. 8**, а не „Бюро дневникôвъ Л. Пльона", позаякъ се бюро займає ся лишь анонсами и мѣсцевою експедиціею нашои часописи а впрочôмъ не стоить въ редакціею и адміністраціею „Народнои Часописи" въ нѣякôй иншôй звязи.

— **Громадѣ Липниця** въ повѣтѣ кольбушôвскôмъ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Вѣсти личнѣ**. Віцепрезидентъ Намѣстництва п. Лідль перебуває теперь въ Теребовли, до люструє староство. — Заступець Маршалка краєвого п. Хамєць и членъ Выдѣлу краєвого п. Едвардъ Енджейовичь выѣхали вчера до Вѣдня, взяти участь въ конференціи, на котрôй будуть радити о зелѣзницяхъ мѣсцевыхъ. Зô стороны ц. к. Намѣстництва поѣхавъ радникъ п. Моравецъ.

— **Именованя.** П. Намѣстникъ именувавъ Антона Мазярского ц. к. лѣсничимъ I. кл. въ Мушинѣ; Ивана Заборского въ Лопянцѣ, Антона Єлінека въ Станиславицяхъ, Жигмонта Котика въ Старявѣ ц. к. лѣсничими II. кл.; ц. к. помôчника лѣсного Мих. Ормезовского и Людвика Гедля ц. к. лѣсничими III. кл. въ Гринявѣ.

— **Доповняючій выбôръ** одного члена Рады повѣтовои въ Бродахъ зъ групы большихъ посѣлостей вôдбуде ся дня 15 грудня с. р.

— **Вôдзначенє.** Матвѣй Плехачекъ, доворецъ зелѣзницѣ въ Угерску, одержавъ срѣбный хрестъ заслуги.

— **Повѣтовѣ и громадскѣ дороги** въ повѣтѣ дрогобицкôмъ бере Выдѣлъ краєвый, порозумѣвшись зъ Намѣстництвомъ, у свôй зарядъ. Тыми днями поѣде до Дрогобича комісія зъ Выдѣлу краєвого, щобы установити зарядъ тыхъ дорôгъ.

— **Въ Добромили** выбрано маршалкомъ повѣтовымъ посла соймового п. Павла Тышковского, а заступникомъ п. Волод. Ґужковского зъ Нового мѣста. Давному маршалкови п. Антонови Тышковскому надала добромильска Рада громадска почестне горожаньство за заслуги для мѣста.

— **Повѣты:** надвôрняньскій, рогатиньскій, калускій, перемышляньскій, тернопôльскій, теребовельскій и товмацкій узнано заповѣтреными заразою пысковою и ратичною и зъ нихъ не вôльно выводити худобы на торгъ до Шлеску.

— **Учительскій ювилеѣ.** Въ Старôмъ селѣ управитель тамошнои школы п. Павло Домишевскій обходивъ недавно 25-лѣтный ювилей працѣ учительскои, а рôвночасно въ Будковѣ обходивъ такій же ювилей тамошной учитель п. Тома Чайковскій.

— **На політехніцѣ львôвской** заведено выклады гôрництва нафтового и технольоґіѣ нафты. Гôрництво нафтове буде выкладати п. инжинеръ Сирочиньскій, а технольоґію нафты п. Романъ Залозецкій.

— **Першѣ новѣ грошѣ**, австрійскѣ золотѣ короны, пущено въ курсъ вчера; нікльовѣ сотики, штуки по 20 сотикôвъ разомъ пôдуть въ курсъ пôзнѣйше. Всѣ новѣ австрійскѣ монеты мають дуже красно выглядати. Угорскѣ золотѣ короны буде можна вôдъ австрійскихъ дуже легко вôдрôзнити. Личко на австрійскихъ коронахъ представляє лишь голову цѣсарску, дуже вѣрный портретъ Є. Вел. Цѣсаря Францъ Iосифа, пôдчасъ коли на угорскихъ коронахъ єсть представлена цѣла особа Монарха, въ коронаційнôмъ орнатѣ. Четъ угорскихъ коронъ представляє гербъ угорскій.

— **Небезпечный пташокъ** дôставъ ся минувшои суботы въ руки поліціѣ. О пôвночи выдусивъ злодѣй шибу въ дверехъ однои трафіки при улици Клепарôвскôй, влѣзъ до середины, вынѣсъ звôдтамъ одежу и иншѣ рѣ-

---

— Пробувавъ я до крови запрацювати ся... нѣчо не помогло; пробувавъ и голодомъ заморити ся и на морозѣ замерзнути... и нѣчо зъ того! Все то само. Щось тамъ въ серединѣ палить и булькотить, якъ окрôпъ у горци, и все чую: „Ходи, ходи, ходи!" И дежь я пôду нещасный, коли я присягъ собѣ ту остатись?

— Бо я тобѣ кажу: Роби такъ, якъ я! Пий и кохай! — повторивъ своє Альханъ. — Якъ мене щось кличе: „Ходи!", то певно одно зъ двохъ, або Абербухъ або Маринка. Ходѣмъ до шинку!

— Не хочу. Пôду до матери...

Муляриха зрадувала ся сыномъ, хочь єму того не показала. Вôнъ принѣсъ єй заробленѣ грошѣ, нарубавъ дровъ, поцѣлувавъ покôрно въ руки, сѣвъ на стôльчику и оповѣдавъ, що робивъ у рыбака. Она чула вôдъ людей, що вôнъ добре справувавъ ся, и деколи, коли вôнъ не уважавъ, обнимала щирыми очима его похилену, кучеряву голову. Она зачинала вѣрити въ его поправу.

Вкôнци вôнъ задумавъ ся и замовкъ. Ажь ось и поднѣсъ очи...

— Матусе — обôзвавъ ся — я бы васъ спытавъ о щось...

— О що, Павле?

— Якъ бы я пôшовъ до млына и просивъ Ивана о Иванну за жѣнку, чи то було бы добре? Чи я змазавъ бы кривду?

— Чи добре? Ще й пытаєшь! То твôй обовязокъ! За грѣхъ мавъ бы ты справедливу покуту. Кривды не змазавъ бы ты, але бодай заплативъ. Бо кривду змазати, то, хлопче, трудно.... ой трудно!

— А якъ можна, матусе?

— Се тобѣ Богъ колись покаже и власна душа.... Ты повиненъ пôти и просити, хочь тобѣ Иванъ не дасть певно єѣ и выжене. Соромъ за соромъ ты повиненъ взяти. То справедливо.

Паробчакъ понуривъ низько голову — и не сказавъ нѣчого больше. Що мати назве добрымъ вчинкомъ и чи вôнъ зможе єй догодити, вôдплатити за тамто, вôдслужити, такъ, якъ обѣцявъ? Потôмъ поклавъ ся на лавѣ и стогнавъ у снѣ. Може жалувавъ ся передъ птицями вандрôвными, що вôнъ тутъ оставъ ся самъ зъ людьми и зимою; — може просивъ вихрôвъ, щобы єго звôдси пôрвали, дали зъ собою погуляти на широкой рôвнинѣ....

Чимъ разъ близше надходила та страшна сила — бажанє свободы. Вôнъ прибивавъ єѣ словомъ, данымъ матери — а она таки перемагала єго; межи тую силу а свою втомлену волю ставивъ працю, обовязки, пятинку, втому, — нѣчо не могло перемогти тои силы.

Она якъ голодный звѣръ выла, якъ ненаситна змѣя ръвала нутро; якъ змора ишовъ за нимъ покликъ: „Ходи, ходи, ходи!" — що разъ сильнѣйшій.

Що могло ще станути зъ тою силою до борбы и выратувати нещасного?...

Семенъ выбиравъ ся въ дорогу на цѣлыхъ десять днѣвъ. Санки стояли передъ хатою, а на порозѣ зôбрана служба слухала ще послѣднихъ приказôвъ та ворктаня.

— Павло остаєсь на моимъ мѣсци. Розумѣєте? Слухайте єго и працюйте такъ, якъ вôнъ! Кого вôнъ похвалить, той може достане що вôдъ мене; а кого зганить, тому.... то! (тутъ пôднявъ вôнъ въ гору сукату палицю). А теперь забирайтесь до роботы.

Якъ добрый проводирь громады, Павло пôшовъ передомъ, але господарь заразъ здержавъ єго.

— Чекай-но! Отсе ключь вôдъ скринки. Тамъ є грошѣ, однакъ ты радше доложи, якъ бери!

— Добре, господарю!

— Пильнуй ополонки, щобы не замерзали.

— Не замерзнуть, нѣ!

— Злодѣѣвъ не припусти!

— Добре, господарю.

— И велику сѣтку вечерами пильно вяжи, бо небавомъ буде потрѣбна.

— Будьте спокойнѣ, господарю!

— А зъ дому не выходи анѣ на крокъ.

— Я не выйду нѣ на хвилину.

— Ну, и дѣвчины пильнуй менѣ!

чи; положивъ ихъ пôдъ парканомъ и невдоволеный ще зъ такого легкого заробку полѣзъ до склепику. Але теперь збудивъ ся властитель трафіки и єго жѣнка, замѣтили злодѣя и зачали кричати. Злодѣй кинувъ ся на нихъ, зачавъ бити пястуками и бувъ бы ихъ покалѣчивъ, якъ бы не скора помôчь аґента поліційного, котрый ходивъ тою улицею и почувши крикъ надбѣгъ та увязнивъ птаппка. Злодѣй сказавъ, що зве ся Аронъ Фрідманъ и походить зъ Петербурга.

— Невинно засудженый за пôдпаленє, Сенько Гладило зъ Пеновичь, повѣта ярославского, котрый вôдъ 1885 р. пересидѣвъ кôлька лѣтъ въ криміналѣ, доки ажь не показала ся єго невинность, одержавъ въ дорозѣ ласки 1000 зр. титуломъ вôдшкодованя. Вôнъ бувъ невинно засудженый ще передъ тымъ, закимъ ухвалено законъ о вôдшкодованю невинно засудженыхъ, а що сей законъ не має силы взадъ дѣлаючои, то симъ поясняє ся, для чого Гладило одержавъ згадану суму лишь въ дорозѣ ласки. Сякъ чи такъ, нехай єму тї грошѣ выйдуть на хосенъ.

— Затьмѣня мѣсяця, що припадало на пополудне минувшои суботы, не було у насъ видко, бо цѣле небо було покрыте густыми хмарами. У Вѣдни було єго дуже добре видко а тамошный звѣздарь, дръ Палісса, зробивъ зъ мѣсяця пôдчасъ рôзныхъ фазъ затьмѣня кôлька фотоґрафічныхъ знимокъ.

— Незгода въ родинѣ допекла такъ 16-лѣтнôй дѣвчинѣ Сарѣ Фіреръ, що она минувшои суботы передъ полуднемъ кинулась до ставу Пелчиньского, щобы утопити ся. На щастє спостерѣгъ се переходячій робôтникъ Петрушевичь, скочивъ за нею самъ до воды и въ пору добувъ єѣ зъ неѣ живою.

— Про гостину руского театру въ Серетѣ пишуть звôдтамъ: „По 14 лѣтахъ загостивъ и въ нашъ глухій кутъ руско-народный театръ пôдъ дирекцією пана Ивана Биберовича. А хотяй въ самôмъ Серетѣ проживає мала горстка Русинôвъ, то мимо того радо приймила милу вѣсть о приѣздѣ руского театру и докладала всякихъ заходôвъ, щобы тымъ рускому серцю милымъ гостямъ въ дечѣмъ помочи и ширшу публику заохотити до численныхъ вôдвѣдинъ нашого театру. Однакъ не наша въ тôмъ заслуга, що театрови въ Серетѣ добре поводилось, а заслуга самого театру, стараннє єго, щобы всѣ выставленї штуки якъ найлѣпше выпали — и кождый мусить признати, що театръ дуже добре вывязавъ ся зъ своєи задачѣ“.

— Штучный дощь. Здавало ся, що нема способу на то, абы въ потребѣ можна навести на якусь околицю дощь. А тымчасомъ часописи доносять, що вже знайшовъ ся такій, що выдумавъ спосôбъ и на то. Выналодець жадає за свôй выналодъ 1 міліонъ зр., бо каже, що коли въ єго выналоду буде цѣлый свѣтъ користати, то и вôнъ повиненъ мати зъ того хосенъ. Стара рѣчь! Той якійсь выналодець, видко пôзно вставъ, бо коло Надвôрнои жиє чоловѣчокъ, що скорше вôдъ него знавъ привертати и вôдвертати дощь! Нашъ галицкій выналодець зголошувавъ ся одного часу письменно до насъ и казавъ, що готовъ пускати дощь зъ хмаръ дешево; лишь треба выслати до него депутацію зъ сѣмохъ людей, ну, та й очевидно якесь маленьке „куку въ руку“, але о тôмъ вôнъ, зъ чемности видко, въ листѣ до насъ не згадувавъ.

— Чи Бучачь мѣстомъ чи мѣстечкомъ? Надъ тымъ радили недавно батьки Бучача. Справа се не така маловажна; бо коли Бучачь є мѣстомъ, то теперь пôсля постановы закона о обшарахъ двôрскихъ, всѣ посѣлости домінікальнї, положенї въ окрузѣ громады, належать до звязы громадскои. А въ такôмъ выпадку дворъ мусить платити всѣлякї громадскї додатки вôдъ своихъ посѣлостей, положеныхъ въ межахъ громады. Въ Бучачи єсть обшаръ двôрскôй ґрафôвъ Потоцкихъ, що платить рôчно значный податокъ. Отже мѣска рада бучацка хотѣла и вôдъ двора брати престацїѣ громадскї въ хосенъ громады, а то принесло бы рôчно доходу около 1000 зр. Мѣска рада доказувала се такъ, що коли новый законъ громадскій для 30 мѣстъ обовязує и Бучачь, то тымъ самымъ Бучачь уважає ся мѣстомъ, а не мѣстечкомъ. Ц. к. Намѣстництво рѣшило сю справу такъ, що сказало, що закономъ, выданымъ для 30 мѣстъ зовсѣмъ не пôднесено Бучача до ряду мѣстъ, бо законъ той не мавъ такого замѣру, а назву мѣста можна дôстати лишь на пôдставѣ окремого оголошення цѣсарского.

Дописъ.

— Вôзъ, що ѣде безъ коней. Въ четверъ рано вôдбула ся у Вѣдни проба зъ ново вынайденымъ возомъ, котрымъ можна ѣздити безъ коней и безъ пары, а навѣть не видко, де єсть та сила, що нимъ порушає. Вôзъ сей стоить на трохъ колесахъ, двохъ зъ заду, а однôмъ зъ переду; тымъ колесомъ зъ переду можна также возомъ кермувати, якъ хто хоче. На возѣ можуть сидѣти двѣ особы. Возомъ порушає маленька машина нафтова о силѣ двохъ коней. На рôвнôй и добрôй дорозѣ можна тымъ возомъ робити на годину пôвчверта милѣ (26 кільометрôвъ); можна нимъ ѣхати также и пôдъ гору, але лишь о половину такъ скоро, якъ по рôвнôй дорозѣ. Матеріялъ, що дає силу, котра порушає вôзъ, не єсть звычайна нафта, лишь мѣшанина нафты зъ бензиною. На оденъ кільометеръ дороги треба того матеріялу за 1 або 2 кр., а наповнивши нимъ разъ машину, умѣщену въ возѣ, можна ѣхати 100 кільометрôвъ. Пробы зъ тымъ возомъ вôдбували ся передъ комісією, въ складъ котрои входили репрезентанты маґістрату, староста и репрезентантъ поліціѣ, а сотки людей приглядались тымъ пробамъ. Показало ся, що одна особа, сидяча на возѣ, може легко надавати возови всякй рухи. За помочею приладу електричного, умѣщеного на возѣ, можна запалити нафтовый дестілятъ въ моторѣ и вôзъ зачинає ѣхати; вôзъ можна здержати въ однôй хвили, можна нимъ скручувати, легко выминати и т. д. Комісія заявила протоколярно, що возомъ симъ можна ѣздити по всѣхъ улицяхъ мѣста зъ вымкою середины мѣста, де улицѣ дуже вузкі, але коли люде до того воза привыкнуть, то буде можна и тамъ ѣздити.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 8 падолиста. Міністеръ Сапарій вôдбувши конференцію зъ ґр. Кальнокимъ и Калаємъ вôдъѣхавъ до Будапешту; нинѣ має поѣхати туды и мін. Феєрварій. Пос. Седеній вôдъѣхавъ вчера до Берлина, щобы тамъ вручити свои увѣрительнї письма.

Будапештъ 8 падолиста. Budap. Corr. доносить яко рѣчь имовѣрну, що россійскій наслѣдникъ престола, вертаючи зъ Атинъ до Петербурга, буде ѣхати на Вѣдень и тутъ перерве свою подорожь. — Въ послѣднôй добѣ занедужало тутъ на холеру 16 людей, а померло 9; на фôльварку въ селѣ Сечані въ Банатѣ занедужало наразъ 9 людей на холеру а померло 3.

Римъ 8 падолиста. Доси выбрано 350 правительственныхъ кандидатôвъ и 120 зъ умѣренной опозиціѣ; позôстає ще 30 тѣснѣйшихъ выборôвъ. Выбрано знову всѣхъ міністрôвъ и проводирôвъ парляментарныхъ. Имбріяні перепавъ въ Неаполи.

Константинополь, 8 падолиста. Россійскій посолъ вручивъ Портѣ ноту, въ котрôй домагає ся сплаты залягаючои сумы 165.000 фунтôвъ для россійскихъ пôдданыхъ потерпѣвшихъ черезъ вôйну. Аґенція константинопольска звертає увагу на то, що се не єсть вôдшкодованє военне и що нота россійска не дотыкає зовсѣмъ політики.

Щтинъ, 8 падолиста. Приѣхала тутъ цѣсарска пара.

Гамбурґъ, 8 падолиста. Холера выгасла вже зовсѣмъ и длятого знесено всѣ розпорядки, якї були доси заведенї противъ холеры.

Розкладъ поѣздôвъ желѣзничихъ

(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Куреръ		Особовый			Мѣшаный
До Кракова	3·07	10·41	5·26	11·01	7·56	—
„ Пôдволочискъ въ Пôдв.	3·10	—	10.02	10·52	—	—
(въ голов. двор.)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
„ Черновець	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
„ Стрыя	—	—	6·16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7·36
„ Зымнои Воды	—	—	4·36	—	—	—

Приходять:	Куреръ		Особовый			Мѣшан.
Зъ Кракова	6·01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
„ Пôдволоч. на Пôдвам.	—	2·45	9·17	6·55	—	—
„ (на гол. двор).	—	2·57	9·40	7·21	—	—
„ Черновець	10·09	—	7·56	1.42	7·06	—
„ Стрыя	—	—	1·41	9·16	2·35	—
„ Белзця	—	—	4·48	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	8·32

Часъ, львôвскій; рôвниця вôдъ середно-европейского (желѣзничого) о 35 мінутъ: на желѣзницяхъ 12 год., у Львовѣ 12 и 35 мін. Цифры товстї и пôдчеркненї мінуты означають часъ нôчный вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

— Того вже я не приймусь. Огню наложѣть у стодолѣ, а я встережу; але свою доньку вôддайте кому иншому въ опѣку. Я бою ся єѣ.

— Еґъ, дурный ты! Парашко!

Слуга явила ся на порозѣ

— Слухай но! Пильнуй менѣ Маринки! Не дай доказувати!

— Добродѣю, и недовиджую я и ноги не служать! Вже менѣ выбачте, але то не на мою силу. Не зможу; оставте кому иншому таку роботу.

— Тьфу! до чорта! Череда гниляковъ, недотепôвъ, ослôвъ! Одной дѣвчины нема на кого здати! Коли такъ, то нехай же Богъ єѣ стереже!

По тыхъ словахъ поцѣлувавъ врадувану доньку, попращавъ ся зъ Павломъ, здавъ свою дѣдичку на ласку Провидѣня и поѣхавъ.

За годину не було вже дѣвчины въ загородѣ. Нѣхто єй не боронивъ и не пытавъ, куда йде. Выстроєна, весела, зъ пѣснею на коралевыхъ устахъ, выбѣгла на лѣдъ и ховзаючись по гладкôй плытѣ, якъ легке марево, помчала въ сторону мѣсточка.

Павло чистивъ ополонки и подививъ ся на неѣ. Щось єго ткнуло.

— Осторожно коло продуховъ! — крикнувъ вôнъ.

Она оглянула ся, подивилась огнистими очима и усмѣхнулась.

— Якъ упаду, то выратуєте мене! — вôдповѣла весело.

Мусѣла бути чогось дуже рада, коли и на него подивила ся зъ залицянємъ и весело промовила. Вôнъ стерпѣвъ одно и друге зъ непохитною байдужностію.

— И то хотѣвъ менѣ господарь вôддати пôдъ опѣку! — шепнувъ самъ до себе та здвигнувъ плечима. — Се такъ, якъ устерегти воду въ решетѣ.

Она вернула ажь сумракомъ, але не сама. Провадивъ єѣ Альханъ, обнявши рукою; щось шептали, нахиливши до себе головы; перейшли майже попри Жужля, але не побачили єго и войшли до загороды.

Пôдъ вечѣръ и вôнъ прийшовъ до комнаты. Они сидѣли коло печи, балакали и пестили ся на перемѣну, занятї лише собою. Стара Парашка пряла и не дбала про нѣчо бôльше, лише про свои нитки и ѣду. Нѣхто не перешкаджавъ имъ.

Жужель не хотѣвъ ѣсти вечерѣ и сѣвъ собѣ оподалѣкъ вязати сѣтку. Мовчки у ногъ єго прикучнувъ Юстинъ и стругавъ якісь патыки. Зъ печи падало свѣтло и выходило богато тепла на хату.

(Дальше буде).

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.